

“Δεν προστίθεμαι, δεν αφαιρούμαι, δεν διαιρέθηκα...”

Ο Τσαγκάρης ενσωματώθηκε στην πόλη της Καρδίτσας με αφορμή το πανελλήνιο φεστιβάλ θεάτρου.

Μέσα από το φεστιβάλ γνώρισε και έζησε την πόλη και έκανε φίλους, έως την λίμνη Ν. Πλαστήρα και ως τα Άγραφα.

Στις “δρυάδες 2005” το Πανελλήνιο Συμπόσιο Τέχνης που γίνεται κάθε καλοκαίρι στην λίμνη Ν. Πλαστήρα, ήρθε και ζήσαμε στα μονοπάτια του γέλιου.

Στα μονοπάτια του Αριστοφάνη, βλέποντας τον γέρο φιλόσοφο με τη ματιά του σύγχρονου φιλόσοφου.

Η μουσική που έκανε για κάποιο κείμενο, ανελάμβανε τον μυστικό και υπόγειο ήχο των κειμένων, και συνέθετε μια μουσική ιερής και απόκοσμης λιτανείας σαν να θρηνούσε και να διαμαρτύρονταν προς το σύμπαν το λαβωμένο και περήφανο θηρίο αυτής της ίδιας της ζωής. Μια μουσική γεμάτη λύπη, παράπονο και σπαραγμό για το μέγα έγκλημα που λαβαίνει καθημερινά χώρα εναντίον **όχι της ανθρωπότητας** αλλά αυτού του ίδιου του αγαθού της ζωής

έλεγε

Ο άνθρωπος μέσα από τον χορό ελευθερώνεται

Είναι μια νίκη στο θάνατο ο χορός

όπως και το τραγούδι,

γιατί εκείνη την ώρα δε σε ορίζει τίποτα

όταν στ' αλήθεια χορεύεις και όταν στ' αλήθεια τραγουδάς πάνω

σε μια συγκεκριμένη στιγμή του βίου σου και όχι επειδή είναι

γάμος και χορεύεις

αλλά σε συγκεκριμένη στιγμή του βίου που έχεις λόγο να

αισθάνεσαι ελευθερωμένος, από συγκεκριμένα πράγματα που εσύ ξέρεις

την ώρα που χορεύεις μετέρχεσαι της θείας ουσίας

παύεις να έχεις όνομα

τα στοιχεία της ταυτότητάς σου δεν λένε τίποτα

είσαι ένα ον που έχει ξεφύγει τελείως από το πλαίσιο στο οποίο το

σε διαπαιδαγώγησαν και πηγαίνει σε άλλες σφαίρες

είσαι ένα υπερβατικό ον

γι αυτό και διάφορα έθιμα σε όλο τον κόσμο, τα οποία σε

διαφορετικές συνθήκες θα δημιουργούσαν τραύματα,

αναστενάρηδες και άλλα...

γι αυτό δε συμβαίνουν

τον άνθρωπο που μετέρχεται της θείας ουσίας δε μπορεί να τον

αγγίξει τίποτα, ακριβώς γιατί μετέρχεται της θείας ουσίας

οπότε το περίβλημα του γιατί η σάρκα του είναι ένα περίβλημα

είναι ανέπαφο

Μας έμαθε να μιλάμε με τις παύσεις
η ζωή δεν είναι αυτό που μας λέει ο πολιτισμός του ενός τρόπου
σκέψης που μας έχουνε πλασάρει και μας έχουνε λανσάρει, αλλά
να μυρίζετε το γέλιο, τη χαρά, τη σιωπή, τον πόνο, την
κινητοποίηση, να μπορεί κάποιος να γίνει ολόκληρος άνθρωπος
να διεκδικεί στη ζωή το κάθε μέρα βίο που είναι σκληρός, έστω και
ένα ίχνος από την ανάσα που βγάζουν οι συντροφιάς των
ανθρώπων όταν δημιουργούν

Μουσική, λογοτεχνία, ποίηση και θέατρο
Δημιουργός πνευματικής ζωής.
Ανθρώπινο ήθος, αξιοπρέπεια, ευαισθησία, ενεργητικότητα,
πολυμέρεια, καλλιτεχνική αξία χωρίς ένα ίχνος ιδιοτέλειας και
αρπακτικότητας.
Το έργο του είναι σαν τα νυχτολούλουδα, αφήνει έντονη την
μυρουδιά του πολύ μετά αφού το μυρίσει κάποιος
Σουξέ στην δουλειά του δεν υπήρχαν
Απάντηση σ' αυτά τα ερωτήματα πήρε όποιος συνεργάστηκε μαζί
του.

Έζησε εντελώς αντίθετα από τον τρόπο που ζουν οι άλλοι γύρω
του, προσπαθούσε να μένει ζωντανός και ολόκληρος
Φοβόταν τις αναπηρίες που σε αποκαθιστούν αποδεκτό
Η υγεία του, η ελευθερία του δηλαδή, είναι αρρώστια για τους
περισσότερους
Δεν μπορούν να δεχθούν ότι ένας άνθρωπος ζει δίπλα τους
ολοζώντανος και ολόκληρος δεν το αντέχει η συνείδησή τους,
φοβούνται ότι θα κολλήσουν τον ιό της αλήθειας

έλεγε τα κάνω όλ' αυτά για να γίνω καλλίτερος άνθρωπος
ήρθε κοντά μας
δεν αφαιρέθηκε
και σίγουρα δεν διαιρέθηκε

Σπύρος Μπουντούρης
Καθηγητής, εμπυχωτής θεάτρου
(Ομιλία στην εκδήλωση 19-03-2010)